

ברוך נאדל: נכרי

מיִשְׁהוּ נְכָרִי מֵאֵד מְעַלְעֵל בְּלִילָה
בְּאֵלֶם חַיִּי.

בְּדַפִּים הָרִיקִים שֶׁל מְלַחְמוֹת שְׁלֵא לְחַמְתִּי
בִּירִיעוֹת הַלְבָנוֹת שֶׁל נָשִׁים שְׁלֵא שְׁכַבְתִּי
וּבְנִיר בְּצַבֵּעַ דָּם שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלֵא נִקְפְּתִי אֶצְבָּע.

מיִשְׁהוּ נְכָרִי מֵאֵד פּוֹרֵץ בְּלִילָה
עֵמֶק לְתוֹךְ חַיִּי
וּפּוֹרֵט שָׁם עַל הַגִּימִים הָאֶסּוּרוֹת.

נושנות

הַרְגִישוֹת הַפְתָּאמִית הַזֹּאת,
הַתְחַדְדוֹת כָּל הַחוֹשִׁים,
הַנְּסִתְרוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ נְגוּלוֹת לְפָתַע,
כָּל הַחֲשׂוֹב שֶׁהַפֶּה אוֹלֵת;

הַעֲדִינֹת הַמַּחְרָה הַזֹּאת,
יְדִיךָ שִׁידְעוּ לְקַחַת וּנְפִשְׁקוּ לְעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת תוֹהוֹת,
אֵין־הָאוֹנִים שְׁבֵא עַל מְקוֹם הַכַּח הַבְּהִיר,
מְלִים רַבּוֹת שֶׁהֵחֵלִיפוּ מַעֲשִׂים פְּשׁוּטִים;

הַנְּכוֹנֹת הַמְּסַלָּאָה הַזֹּאת
לְקַבֵּל אֶת מַה שֶׁנֶּר לָךְ,
לְהַאֲזִין בְּמְקוֹם לוֹמֵר דְּבָר,
וְלֹא לְהִזַּח אֶתָּה –

וְהַמְלָה הַנּוֹשְׁנָה שְׁבֵה הֵם מְכֻזִּים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

אני מוכן לומר

...וּלְחַלּוֹפִין אָנִי מוֹכֵן לֹמֵר לְךָ
 שֵׁשׁ לִי בֵּית עִם גָּזָה, וְאֵת תּוֹכְלִי לְתִלּוֹת כְּבָסִים בֵּין הָעֲצִים.
 אֲפֹשֶׁר כִּרְסָה לְקַחַת אֶל הַנֶּן, לְרֵאוֹת: הַיְלָדִים מְשַׁמְעֵשְׁעִים,
 וְלִדְעַת שְׁכָל זֶה – שְׁלֹנוּ.
 אָנִי מוֹכֵן לְקִנּוּת לְךָ סְפִינֵת-טִיּוֹל,
 לְצֵאת לְשׁוּט בָּהּ אֶל אֵי יוֹן וְנִמְלִים,
 לְגַר עֲמֻךְ בְּתֵא סֶפֶן בְּאַרְזִים, וְלֹא לְחֹזֵר לְכָאן, אִם לֹא תִרְצִי.

בְּגִלּוֹפִין אָנִי מוֹכֵן לֹמֵר לְךָ
 שְׂאֵה־בְתִיךָ, שְׂאוּלִיד לְךָ יְלָדִים טוֹבִים, בְּרִיאִים וְרְחוּצִים תְּמִיד.
 אֲצִיא כָּל בְּקָר אֶל הַכֶּרֶךְ, לְשֹׁבֵר לְךָ שֹׁבֵר,
 וְאֲשׁוּב, נוֹשֵׂא בְּגֵאוֹה אֲבִי-רִיחִים.

בְּנִפּוֹסִין אָנִי מוֹכֵן לֹמֵר לְךָ
 שְׁלֹא הָיוּ לִי אֶהוּבוֹת אֶף פַּעַם,
 לֹא בְבִיזוֹת וְלֹא כְּבִדּוֹת וְלֹא יְפוֹת כְּלָבְנָה.
 אָנִי מוֹכֵן לְהִשְׁבַּע
 שְׂאִין כְּמוֹךְ וְאִין בְּלִמְךָ, וְרַק אוֹתְךָ אֶהְבֵּתִי.
 וְאֶף אָנִי מוֹכֵן לְהֶאֱמִין בְּכָל אֲשֶׁר אָמַר.

אך

מי כמוך יודעת.